

**Wiadomość przesłana mailem w dniu 30 września br. od p. Katarzyny Kozłowskiej,
rzecznika prasowego GPW**

Szanowny Panie,

Przesyłam odpowiedź Giełdy Papierów Wartościowych na Pańskie pytania.

Giełda Papierów Wartościowych nigdy nie odnosiła się do likwidacji części obligacyjnej OFE, natomiast odnosząc się do trzech proponowanych wariantów reformy OFE, wskazała, że spośród nich wariant nr 1 jest wariantem preferowanym. Wyciąganie z tego wskazania wniosku, że pozytywnie odnosimy się do likwidacji części nieakcyjnej jest nieuprawnione i stanowi oczywiste nadużycie. Istotą propozycji GPW było i jest wprowadzenie zmian w zasadach funkcjonowania OFE, które pozytywnie wpłyną na efektywność zarządzania powierzonymi im aktywami, będą pozytywnie stymulowały rozwój polskiej przedsiębiorczości, umożliwiając dalszy, zrównoważony rozwój polskiego publicznego rynku kapitałowego i skłonią obywateli do aktywniejszego wykorzystywania trzeciego filaru systemu emerytalnego.

Rada Nadzorcza GPW nie zajęła stanowiska w sprawie OFE, ale została poinformowana o stanowisku GPW. W tej sytuacji, każdy członek RN wypowiada się we własnym imieniu, i prezentowane przez poszczególnych członków RN stanowisko nie może być traktowane jako oświadczenia GPW.

Propozycje złożone przez GPW obejmują:

1. Zmiany w polityce lokacyjnej OFE

1.1 rewizja limitów inwestycyjnych określonych w ustawie z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych – znaczne poszerzenie tych limitów w szczególności jeśli chodzi o obligacje korporacyjne, listy zastawne, pożyczki pieniężne, fundusze inwestycyjne zamknięte i otwarte, a także inne instrumenty o profilu ryzyka odpowiednim dla przyszłych emerytów (np.: instrumenty strukturyzowane z gwarancją kapitału). Należy zauważyć, że pod tym względem polski system emerytalny jest jednym z najbardziej konserwatywnych w krajach OECD.

1.2. umożliwienie funduszom lokowania aktywów w samorządowe obligacje przychodowe, jako dodatkowy instrument inwestycyjny. Zgodnie z przepisem art 23. ust 7 ustawy o obligacjach – obligacji przychodowych oraz zobowiązań z tytułu tych obligacji należnych obligatariuszom nie uwzględnia się przy ustalaniu ograniczeń zadłużenia Jednostek Samorządu Terytorialnego, o których mowa w art. 243 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240). Przyjęcie tej rekomendacji zmniejszy presję na sektor finansów publicznych z uwagi na niewliczanie powyższego instrumentu do zadłużenia SFP.

1.3. umożliwienie OFE pożyczania papierów wartościowych i uczestniczenia w systemie pożyczek papierów wartościowych. Pożyczanie papierów wartościowych stanowi dodatkowe źródło przychodu dla inwestorów długoterminowych i jest szeroko wykorzystywanym instrumentem na innych rynkach.

1.4. zwiększenie limitu inwestycji zagranicznych. W projekcie ustawy o OFE z 2012 r. dokonano m.in. postulowanej zmiany przepisu art. 141 ust. 2, polegającej na nadaniu mu nowego brzmienia w części dotyczącej podwyższenia limitu lokat do 30% wartości aktywów otwartego funduszu. Mogą być one lokowane poza granicami kraju w papiery wartościowe emitowane przez spółki notowane na podstawowych giełdach rynków kapitałowych państw

obcych będących członkami OECD lub innych państw obcych, które zostaną określone w tym zezwoleniu, a także w papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne tych państw oraz tytuły uczestnictwa emitowane przez instytucje wspólnego inwestowania mające siedzibę w tych państwach, jeżeli instytucje te oferują publicznie tytuły uczestnictwa i umarzają je na żądanie uczestnika. Proponujemy, aby ww. zmiany dokonano począwszy od 2015 roku. Można postawić tezę, że bardzo niski poziom możliwości lokacyjnych OFE na rynkach zagranicznych oddziałuje negatywnie na polski rynek kapitałowy. Potencjalnie niska ekspozycja zagraniczna może prowadzić do zmniejszenia obrotów także na GPW, z uwagi na niemożność efektywnej zmiany struktury aktywów (akcji) pomiędzy rynkami krajowym a zagranicznym. Nie można zatem wykluczyć wytworzenia się nieefektywnej (zawyżonej) wyceny akcji i obligacji krajowych, w przypadku konieczności lokowania aktywów przy wąskim katalogu instrumentów inwestycyjnych. Efektywne inwestowanie poza Polską wymaga też zmian regulacji dotyczących sposobu pokrywania kosztów związanych z tymi inwestycjami. Koszty transakcji związanych z zagranicznymi instytucjami rozliczeniowymi mogą być aktualnie pokrywane z aktywów funduszu tylko do wysokości nieprzekraczającej odpowiednich kosztów krajowych instytucji rozliczeniowych. Reszta kosztów obciąża towarzystwo zarządzające funduszem. Ograniczenie takie należałoby zlikwidować.

1.5. umożliwienie funduszom lokowania aktywów w instrumenty typu Exchange Traded Funds.

1.6. umożliwienie stosowania przez OFE pochodnych instrumentów finansowych, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi w celach zarządzania ryzykiem, w szczególności w celu zabezpieczania ryzyka zmian cen. Wykorzystanie przez OFE instrumentów pochodnych w celu zarządzania ryzykiem może w istotnym stopniu przyczynić się do poprawy rentowności inwestycji funduszy przy jednoczesnym ograniczeniu ryzyka.

1.7. umożliwienie inwestowania przez OFE w instrumenty pochodne, nie tylko jako zabezpieczenie, ale również w celu tworzenia syntetycznych portfeli opartych na takich instrumentach bazowych jak: akcje, obligacje, towary. Tego typu portfele są tańsze i łatwiejsze w zarządzaniu niż np. fizyczne kupno danego towaru (jak złoto, ropa). Warunkiem dostępności takich instrumentów pochodnych dla OFE powinien być obowiązek ich notowania na rynkach regulowanych i rozliczanie w centralnej izbie rozliczeniowej typu CCP w celu ograniczenia ryzyka kontrpartnera.

1.8. uelastycznienie listy instrumentów, w które zgodnie z ustawą z dnia 28 sierpnia 1997 r. o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych mogą inwestować OFE i wprowadzenie zasady, że lista aktywów, w które mogą inwestować nie jest zamknięta. Lista ta mogłaby być rozszerzana na wniosek danego OFE o inne klasy aktywów pod warunkiem zgody KNF. Zgoda KNF byłaby wiążąca dla wszystkich OFE.

2. Zmiana zasad wynagradzania i premiowania PTE.

2.1. ustalenie zewnętrznego benchmarku inwestycyjnego do którego porównywane byłyby stopy zwrotu jakie osiągają OFE. W skład benchmarku powinien wchodzić m.in. indeks szerokiego rynku WIG oraz indeks obligacji korporacyjnych liczony przez GPW na podstawie obligacji notowanych na rynku Catalyst.

2.2. istotne zmniejszenie wysokości maksymalnej opłaty dystrybucyjnej.

2.3. uzależnienie wynagrodzenia PTE (opłata za zarządzanie) od wyników względem benchmarku i premiowanie PTE, które w skali roku osiągają stopy zwrotu lepsze od zdefiniowanego benchmarku.

3. Rozwój konstrukcji wielofilarowej systemu emerytalnego.

Za niezwykle istotne uważamy podjęcie działań wzmacniających atrakcyjność i rolę III filara systemu emerytalnego.

3.1. wprowadzenie zmian w przepisach ustawy o pracowniczych programach emerytalnych (Dz. U. z 2004 roku, Nr 116, poz. 1207 z późn. zm.).

3.1.1. rozszerzenie katalogu osób uprawnionych do uczestnictwa w PPE (art. 2 pkt 2), poprzez zmianę definicji pracownika. Celowym jest umożliwienie udziału w PPE także osobom zatrudnionym na podstawie umowy agencyjnej lub umowie zlecenia (czyli zgodnie z definicją pracownika obowiązującą w ustawie o pracowniczych programach emerytalnych dnia 22 sierpnia 1997 roku). Ponieważ jednym z elementów podniesienia konkurencyjności polskiej gospodarki (powszechnie akceptowanym w Polsce przez uznane autorytety ekonomiczne) ma być uelastycznienie rynku pracy w Polsce, należy założyć, iż w przyszłości liczba osób zatrudnianych na podstawie umów cywilnoprawnych (takich jak agencja czy zlecenie) nie będzie maleć, lecz będzie się zwiększać.

3.1.2. skreślenie przepisu art. 25 ust. 4, 4a i 6 ustawy o PPE dot. limitu składki dodatkowej lub istotne podwyższenie tego limitu.

3.1.3. ustalenie, iż reprezentację pracowników tworzą reprezentatywne organizacje związkowe w rozumieniu art. 24/125a Kodeksu pracy (art. 11 ust. 2 ustawy o pracowniczych programach emerytalnych). W sytuacji tworzenia pracowniczych programów emerytalnych w dużej grupie kapitałowej, podejmowanie próby przez pracodawcę ustalenia warunków programu w drodze negocjacji z kilkunastoma czy kilkudziesięcioma organizacjami związkowymi nieuchronnie i znacząco wydłuża procedurę utworzenia pracowniczych programów emerytalnych.

3.2. wprowadzenie w ramach PPE subfunduszy o różnym stopniu ryzyka inwestycyjnego (ewentualne zmiany w tym zakresie powinny być powiązane z odpowiednimi zmianami dotyczącymi otwartych funduszy emerytalnych).

3.3. wprowadzenie dodatkowych zachęt podatkowych dla pracodawców tworzących PPE.

3.4. kontynuacja opłacania składki dodatkowej (możliwość jej wpłacania po ustaniu zatrudnienia u pracodawcy).

3.5. sprowadzenie IKE oraz IKZE do jednego systemu i wprowadzenie dodatkowych zachęt podatkowych w postaci np.: zwolnienia z podatku środków wypłacanych po osiągnięciu wieku emerytalnego przez beneficjenta.

Pozdrawiam,

Katarzyna Kozłowska

Dyrektor, Rzecznik Prasowy

Biuro Public Relations / Pion Korporacyjny

Giełda Papierów Wartościowych w Warszawie SA

ul. Książęca 4, 00-498 Warszawa

T: +48 22 537 7561